

των λέξεων αὐτοῦ, συμπέ-

§ 75 καὶ 76. Β ὄ π π ι ο ς.

§ 77 καὶ 78. Κ α ρ ἄ ρ δ α ς.

§ 79—88. Δ ο ζ ῶ ν.

ΚΒΦ. Γ'. Κουπιτώρης.

§ 89 Βάσις. § 90—92 Στοιχεῖα συστατικά τῆς ἄλβανικῆς γλώσσης, ἀνάλυσις καὶ διάκρισις αὐτῶν. § 93 Γνώμη Κουπιτώρη.

§ 94—121. Ἐπισκόπησις ἄλλων γλωσσῶν.

§ 94—108 Ὅτι ἡ ἄλβανικὴ γλώσσα ἐστὶν Ἰλλυρικὴ. § 109 ὅτι θρακικὴ. § 110—114 ὅτι πελασγικὴ. § 115—121 ὅτι ἡπειρωτικὴ.

§ 122. Ὅτι ἀρχικὴ ἢ συγγένεια τῆς ἄλβανικῆς γλώσσης πρὸς τὴν ἑλληνικὴν καὶ λατινικὴν καὶ οὐκ ἐπίσημοι.

§ 123. Ἐνὰ στοιχεῖα.

§ 124—126. Ὅτι μείζων ἦν πάλαι ἢ νῦν ἡ συγγένεια τῆς ἄλβανικῆς γλώσσης πρὸς τὴν ἑλληνικὴν καὶ λατινικὴν.

§ 127. Τύποι παλαιότεροι καὶ νεώτεροι, γραμματικαὶ καταλήξεις, διαλεκτικαὶ διαφοραὶ, γλωσσικαὶ παραλλαγαί.

§ 128. Διάλεκτοι τέσσαρες, δύο μὲν κύριαι, δύο δὲ παραφυάδες.

§ 129. Ἰδιώματα διαλεκτικὰ πάμπολλα.

§ 130—139. Ὁμοιότητες καὶ διαφοραὶ τῆς ἄλβανικῆς πρὸς τὴν ἑλληνικὴν καὶ λατινικὴν, γνωρίσματα καὶ χαρακτῆρ τῆς ἄλβανικῆς γλώσσης.

§ 130. Σύνταξις παρατακτικὴ καὶ ἀναλυτικὴ.

§ 131. Ἐθικὴ ἐγκλισις, προσωπικαὶ ἀντωνυμίαι, μετοχῶν χρῆσις, γένη, πτώσεις, ἀπαρέμφατον, μετοχὴ, χρόνοι, ἀριθμοὶ, συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικὰ.

§ 132. Ἀρχαιότης καὶ χαρακτῆρ τῆς ἄλβανικῆς γλώσσης.

§ 133. Γράμματα, φθόγγοι, σύμφωνα, φωνήεντα μακρὰ, βραχέα, βραχύτατον.

§ 134. Τονισμὸς τῆς ἄλβανικῆς γλώσσης.

§ 135. Χαρακτῆρ τοῦ ἄλβανικοῦ λόγου.

§ 136. Τροπαὶ φωνηέντων, γένεσις διφθόγγων, ἄρθρον, δασεῖα.

§ 137—138. Ἑλληνολατινικὴ ἡ φύσις τῆς ἄλβανικῆς γλώσσης καθ' ὅλην τε καὶ εἶδος.

§ 139. Αἱ ἐκ τῆς γλώσσης ἀποδείξεις ἔπονται ἐν τῷ Δευτέρῳ Μέρει.

